

2014. november 16.

Mandabokor, Kálmánháza, Felsősim

Istentisztelet

„¹⁷De köztetek is igazságot tesztek, juhaim - így szól az én Uram, az ÚR -, bárány és bárány között, kosok és bakok között ¹⁸Nem elég nektek, hogy a legjobb legelőn legeltek? Miért tapossátok össze lábatokkal a többi legelőt? Tiszta vizet isztok. Miért zavarjátok föl lábatokkal, amit ott hagytok? ¹⁹Azt legeljük az én juhaim, amit a ti lábatok összetaposott, és azt igyák, amit a ti lábatok fölzavart? ²⁰Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Majd én igazságot tesztek kövér bárány és sovány bárány között. ²¹Oldalatokkal és vállatokkal taszigáljátok, és szarvaitokkal öklelitek félre a gyöngéket, míg csak ki nem szorítjátok őket. ²²De én megszabadítom juhaimat, és nem esnek többé zsákmányul, mert igazságot tesztek bárány és bárány között! ²³Egyetlen pásztort rendelék fölénk, hogy legeltesse őket: szolgámat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk.” Ez 34,17-23

Drága Gyülekezet!

Egyszer olvastam egy történetet:

„Egy igehirdető meglátogatott egy szegény asszonyt azzal a szándékkal, hogy segílyt visz neki, mert tudta, hogy nagy szükségben van. A neki szánt összeggel a kezében kopogtatott az ajtaján, de az asszony nem jelentkezett. Az igehirdető ebből arra következtetett, hogy az asszony nincs otthon, és elment. Nemsokára találkozott vele a gyülekezetben, és elmondta neki, hogy gondolt rá inségében: „meglátogattam magát, néhányszor kopogtattam, de nyilván nem volt otthon, mert nem nyitott ajtót.” „Körülbelül hány órakor járt nálam, uram?” „Déltájban.” „Ó, jaj – mondta az asszony -, hallottam a kopogást, és most már végtelenül sajnálom, hogy nem nyitottam ajtót, de azt hittem, hogy a lakbérért jönnek.” Nos, én nem a lakbérért „jövök”, a szolgálatomnak, az igehirdetésemnek a célja nem a lakbér, vagy hogy bármit kérjen tőletek. Ellenkezőleg, azt szeretném újra és újra elmondani nektek, hogy az üdvösség ingyen, kegyelemből van. Ez azt jelenti, hogy szabadon vehető, díjtalanul, fizetség

nélkül, tehát ajándék. „Mert kegyelemből van üdvösségetek hit által”, egyedül arra a feltétel nélküli teljes hitre, bizalomra van szükség. Isten egyedül ezt várja tőlünk, hogy úgy keressük Őt, úgy közeledjünk hozzá, hogy abban semmiféle hátsó szándék ne legyen, hanem őszinte, teljes bizalom, hogy higgyük, hogy Jézus a Krisztus, aki nekem is/nekünk is bűnbocsánatot szerzett a kereszten. Teljesen lecsupaszítva erről szól a teljes Ó – és Újszövetség. A Szentírás arról szól, hogy az ember teljesen elrontott élete hogyan változhat meg. Isten nem a kötelességemet akarja elmondani ebben a könyvben, nem arról szól, hogy mivel tartozom Istennek. Ő nem követelni akar, Ő szeretetről, bűnbocsánatról, irgalomról, örök életről akar velem beszélni és ezt akarja felkínálni. Ő a Pásztorunk akar lenni. A pásztor feladata, hogy füves legelőkre vezesse az ő nyáját. Azt akarja, hogy az ő nyája jól lakjon, ő megelégtíteni szeretné az ő juhait. A pásztor sosem a kárát akarja a nyájnak, hanem a javát szeretné. Isten is az ember javát szeretné, füves legelőkön, azaz az Ő beszédén akarja legeltetni az ő gyülekezetét. Azt akarja, hogy aki

Őhozzá megy, aki Őt hallgatja az az élő vízből merítsen. **„Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék.”** ³⁸**A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.”** Jn 7,38-38. **„És a ki szomjúhozik, jöjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen.”** Jel 22,17
Hát szeretett Testvérek! Erről van szó, aki az élet sivár útján megszomjazott, de szomja olthatatlan, s olyanra vágyik, amely teljesen, végleg be tudja őt tölteni, aki elakarja venni az élet vizét ingyen, azt a vizet, amely tiszta, belsős, lelki szomjat oltó, akkor az most elveheti. Jöjj, vedd el, higgy az Úr Jézus Krisztusban. Gyere úgy, ahogy vagy. Isten előtt nem kell megfelelned, Isten előtt nem kell másnak tettetned magad, Istenhez úgy lehet menni, ahogy vagyunk. Ne próbáljuk szépíteni magunkat, ne próbáljuk másnak tettetni magunkat, mint amilyenek valójában vagyunk, amint vagy, úgy jöjj ahhoz, aki megigazítja a te életedet. Aki képes rendbe tenni, aki képes újat kezdeni, aki képes megbocsátani.

„Egy nagy művész meg akarta festeni városának egyik részletét, és a képen, történelmi célzattal, meg akarta örökíteni városának néhány jellegzetes, jól ismert figuráját. Ilyen volt pl. az ápolatlan külsejű, torzonborz, szennyes rongyokban járó utcaseprő is, akit mindenki jól ismert, és akinek megfelelő helyet szánt a képen. A festő egyszer azt mondta e rongyos, viharvert külsejű embernek: „Jól megfizetek, ha eljössz a műtermembe és engeded, hogy lefesselek”. Az másnap reggel el is ment, de a festő kénytelen volt elküldeni, mert megmosakodva, szépen megfésülködve, szép ruhába öltözködve jelent meg. A festőnek koldus-ábrázolásához volt rá szüksége, más minőségben nem tudta őt használni.”

Éppen így van ez az evangéliummal is: csak akkor fogad be a „műtermébe” ha úgy jössz, amint vagy: bűnősként, és nem másképpen. Ne várj életed megújulására, hanem azonnal jöjj, Ő elfogad úgy, ahogyan most vagy: a magad nyomorúságos állapotában. Jöjj a magad rongyaiban – azaz: jöjj mennyei Atyádhoz úgy, amint vagy, vétkeidben, bűnös voltodban. Jöjj Jézushoz, amint vagy, szennyesen, mezítelenül, mint aki sem

élni, sem meghalni nem tud. Jöjjetek, még ha nem is reméltek mást, jöjjetek, akik a teljes kétségbeesésben vagytok, jöjjetek, még ha a kétségbeesés szörnyű lidércnyomásként üli is meg a szíveteket. Miért ne tenné ezt meg? Jöjjetek, hiszen Isten olyanok számára készítette irgalmát, kegyelmét, bűnbocsánatát, azoknak kínálja fel az örök életet, amilyenek mi vagyunk. Jöjj ma Atyádhoz, ahogyan egy gyönyörű énekünk szövege is mondja:

„Az élet hajnalán már gondolt rád Atyád
Ő tudja jól, ha sírsz, hát ne szégyellj, ha fáj
Mert úgy szeretett Isten, hogy egyszülött Fiát
Érted áldozta, jöjj ma hozzá

Refrén:

Jöjj ma Atyádhoz, Bárhogy is állsz,
Összetört életed add neki ma át,
A halál óráján így szólt a Golgotán
Elvégeztetett! Jöjj ma Hozzá!

*Semmit sem tehetsz, hogy jobban szeressen
És bármit is tettél, nem félj, Ő nem küld el
Mert úgy szeretett Isten, hogy egyszülött Fiát
Érted áldozta, jöjj ma hozzá”*

*Így lehet Őhöz menni, így hív bennünket is a Mt.
evangéliumában olvasva is: „²⁸**Jöjjetek énhozzám mindnyájan,
akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én
megnyugvást adok nektek.**” Mt 11,28*

Mai textusunkban is arról olvashatunk, hogy Isten mindent elkészített az emberek számára, de ők mással foglalkoztak. Ők egymással, az élet megannyi területével voltak elfoglalva, s nem kellett nekik az a legelő, amit Ő kínált fel. Ők a maguk szennyükben voltak, s nem vették észre, hogy abból Isten tud szabadítást adni. Aki bűneiben feketén-szennyesnek tudja magát – az pont olyan valaki, akiért Jézus Krisztus eljött, hogy fehérré tegye. Egy evangélista egyszer arról az Igéről prédikált: „A fejsze már a fák gyökerén van...”, s az igehirdetés végén egyik hallgatója megjegyezte: „Az volt az érzésem, mintha csupa

bűnözőnek hirdette volna az Igét. Ezt a prédikációt a helyi börtönben kellett volna elmondania.” – „Ó, nem – mondta az igehirdető –, a helyi börtönben nem erről az igéről beszélnek, hanem arról: „Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött a világba, hogy megtartsa a bűnösöket.” És ezt kell látni, az evangélium az elveszettekért hirdetik, hogy elvegye kétségbeesésüket. Ezért olvashattuk az utolsó mondatban: „²³**Egyetlen pásztort rendelek fölénk, hogy legeltesse őket: szolgámat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk.**” Dávid, gyökere és ága, Jézus Krisztus az, aki halálával és feltámadásával utat mutatott a bűnös embernek. János ezt így fogalmazza meg a levelében: „⁹**Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.** ¹⁰**Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.**” I Jn 4,9-10

Ha nem érzed, hogy elveszett vagy, aki miért lenne szükséged Megváltóra? Miért menjen utána a pásztor azoknak a juhoknak, akik nem tévelyedtek el? Miért venné be az az ember a gyógyszert, aki nem beteg? De drága Testvérek! a betegeknek van szüksége orvosra, a bűnösöknek bocsánatra, a megkötözötteknek szabadulásra, a vakoknak szemük megnyílására. Jézus Krisztus, a jó pásztor éppen azért jött, hogy az elveszetett megmentse. Ez volt jövetelének indoka és szándéka. A Megváltó jövele, kereszthalála a bűnös emberért történt. Lehet vitatni a bűn létét az ember életében, de az evangéliumok alapján a fájdalmas igazság az, hogy az ember bűnös és kárhozatra méltó. De Jézus nem akarja a bűnös ember halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Erről éppen Ezékiel ír az előző fejezetben: „**¹¹Ezt mondd nekik: Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen.**” Ez 33,11.

Bűnt megbocsátani csak ott lehet, ahol van bűn. A bűnbocsánat csak azoké lehet, akik arra rá vannak szorulva. A bűnbocsánatot csak azok kaphatják, akik bűnösök. A kegyelem ott fontos, ahol van ítélet. Ha valóban vétkesnek látod és vallod magad, akkor bízzál: a kegyelem pont neked szól. Olyan szépen fejezi ki egy gyönyörű evangéliumi ének:

„Amint vagyok, sok bűn alatt,
De mert hallok hívó szavad,
S mert értem áldoztad magad,
Bárány Jézus, jövök.

Amint vagyok, nem várva, hogy
Lelkemnek terhe, szennye fogy,
Hozzád, ki megtisztíthatod,
Bárány Jézus, jövök.

Amint vagyok, bár gyöttelelem,
S kétség rágódik lelkemen,
Kívül harcok, bent félelem,
Bárány Jézus, jövök.

Amint vagyok, vak és szegény,
Hogy kincset leljek benned én,

S derüljön éjszakámra fény,
Bárány Jézus, jövök.

Amint vagyok, nincs semmi gát,
Kegyelmed mit ne törne át,
Reád bízom lelkem javát,
Bárány Jézus, jövök.

Amint vagyok, hogy a Te szent
Kegyelmed tudjam mit jelent,
Már itt, s majd egykor odafent,
Bárány Jézus, jövök.”

Jézus krisztus azokat keresi és tartja meg, akik felismerik, hogy elveszettek. Ő a valóban bűnösökért halt meg és értük szerzett bűnbocsánatot a kereszten. Spurgeon egyszer azt mondta: *„Én mindig nagy örömmel találkozom olyanokkal, akik szájában a „nyomorult bűnös vagyok” kifejezés nem csak szólam, hanem valóságos bűnvallás. Az irgalom vendégfogadója soha sincs zárva az ilyenek előtt. Jézus Krisztus [...] azért ontotta véré, hogy lemossa vele életünk bíbor sötét foltjait, melyeket semmi más nem tud eltüntetni.”*

Drága Testvérem!

Te hogy jöttél ezen a délelőttön erre a mai alkalomra? Szeretnéd-e elvenni az élet vizét ingyen, amit te is megkaphatsz Jézus krisztustól. Csak annyit kell tenned, jössz úgy, ahogy vagy. Kifogások, mentegetőzések nélkül. Tudsz-e így jönni hozzám, felismert, megvallott bűnökkel, a bűn által okozott fájdalmaktól, s eltudod-e fogadni a bűnbocsánatot, amit neked is szerzett a kereszten.

Ámen.